

TERRA

N.º 3

MES DE FEBRER

SANT HILARI SACALM

AGRICULTURA Y EL PARO

(Plana 6)

LA NOVA CANÇÓ

(Planes 7 i 8)

COL·LEGI MONTSOLIU

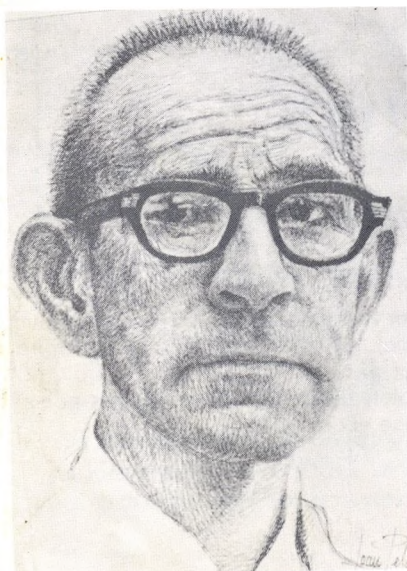
(Plana 9)

PER UNES JORNADES DE CULTURA CATALANA

(Planes 14 i 15)

BÚSTIA TERROSA

(Planes 17, 18 i 19)

EL C.E.

ST. HILARI

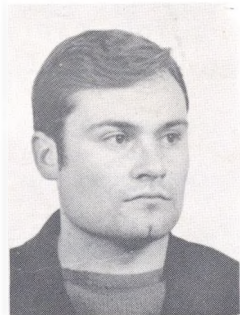
AVUI

Parlen: F. Colomer (President)

A. Serradesanferm (Capità)

J. Pla (Ex-president)

S. Clos (Ex-directiu)

EL SENADOR

FERRER

CLARIFICA

SALVADOR ESPRIU

Entrevistat per TERRA

EXPOSICIÓ FOTOGRAFICA

LLOC: PONT DE QUEROS

AUTOR: CARLES JUVANTENY
SETEMBRE 1979

ACUDITS

Per Carrillo

Edita: PAX - Imprimeix les cobertes: IND. GRÁFIQUES DURAN
Coordina: GRUP PER A LA DEFENSA DEL MEDI AMBIENT - COMITÈ ANTIURANI

NOTA: Aquest butlletí és plural. Els coordinadors volem respectar la llibertat d'expressió dels col·laboradors, **tot remarcant que cada autor es fa responsable del seu escrit.** Així mateix, TERRA se compromet a publicar i respectar totes les rèpliques, matitzacions, suggerències o queixes, sempre que s'ajustin al respecte que mereixen les persones o institucions.

EDITORIAL

3

Bé, ja s'han acabat les cares maques i les bones paraules en aquesta secció. Estem bastant descontents de la gent que ens envolta (no econòmicament, sinó moralment). Tothom critica d'una manera salvatge al veí pel darrera (d'una forma destructiva, ja que l'altre no pot respondre'l directament), i quan és l'hora de parlar (no criticar fèrçosa-ment) canviant impressions, tot el món és tira endarrera i "del que he dit, no hi ha res".

Tot aixó, companys, és per a dir-vos que nosaltres fem un gran esforç per sortir cada més; però no n'hi ha prou amb comprar TERRA, sinó que cal treballar (tant a la revista com començar a moure's cadascú pel seu costat). Perqué... a veure!. Tant que critiquem que tot va malament, ... Què fem per a millorar-ho?

Tot el que diem és degut a que voldriem que TERRA fos un vehicle eficaç en qualsevol cosa. De poc servirà si cada un que llegeix, diu en el seu endins: "està bé" o "no val res" i no som capaços de ser un revoluió pel qual cada persona es pregunta si ell (cada un de nosaltres, JO!) no pot fer res. Si no aconseguim això, haurem fracassat en la nostre missió; el que no volem és ser elitistes i voler fer-ho tot.

Avui... fent una crida angoixant... Hi ha entre vosaltres algú que tingui alguna cosa a dir, a fer, etc.?. Doncs, endavant! Deixem-nos estar d'excuses,, de pors, de timideses, de covardies, ... i posem-nos a caminar, fent reals els versos del poeta:

"...Caminante, son tus huellas el camino/ y nada más/ caminante,
no hay camino/ se hace camino al andar/ al andar se hace camino/
y al volver la vista atrás.../ se ve la senda que nunca se ha de
volver a pisar/ caminante, no hay camino, / sino estelas en la mar..

Penseu que el que no faci cada un de nosaltres, no ho farà ningú.

EI!!!... DESPERTEU I CAMINEU!!!!

AMICS DE TERRA:

TERRA

TIRAR AQUESTA TASCA INFORMATIVA ENDAVANT REQUEREIX UN GRAN TREBALL COM US PODEU IMAGINAR, US FEM UNA CRIDA A TOTHOM, JOVES I VELL, PERQUÈ ENS DONEU UN COP DE MÀ ELS DISSABTES A PARTIR DE LES 4 DE LA TARDA A LA COOPERATIVA
- 2ª PIS.

El C.E. Sant Hilari, com tots sabeu ocupa actualment el primer lloc de la 3ª Categoria Regional, la qual cosa ve a suposar un gran èxit per a l'equip actual amb junta inclosa, això contrasta amb el daltabaix que havia suposat les dues temporades anteriors.

No està en el nostre ànim fer una polèmica, encara que, es vulgui o no, ja està encetada. Es per això, que avui el "tema polèmic del mes" queda substituït per "Opinions".

Esperem que aquest article serveixi per informar tota l'afició hilarienca i clarificar rumors que només porten a la confusió, i perquè també serveixi com a crítica constructiva per un present i un futur millor.

arlen:
l'ex president,
el president
el capità.

1) L'èxit assolit aquesta temporada contrasta notablement el fracàs de l'anterior, és potser el canvi de categoria la causa principal d'aquesta diferència?

Jo crec, que aquesta temporada no ha estat un èxit ni la passada un fracàs, sino que amb el conjunt de les dues temporades s'ha obtingut una bona plantilla.

En quant a si s'ha notat el canvi de categoria, crec que tothom ho veu amb les golejades obtingudes.

2) El treball de l'actual junta i entrenador, han fet líder al Sant Hilari, ha estat simplement així, o creieu que ha influït el treball d'altres juntes anteriors?

Penso que l'actual junta i entrenador han demostrat que han fet un bon treball; bona mostra és l'anar al primer lloc de la classificació. I en quant al treball de juntes anteriors, jo crec que tots varem fer el que varem poder, pel bé del C.E. Sant Hilari.

3) Quines diferències hi veieu entre l'actual entrenador (Jordi Morera) o l'anterior (Joaquim Raset)?

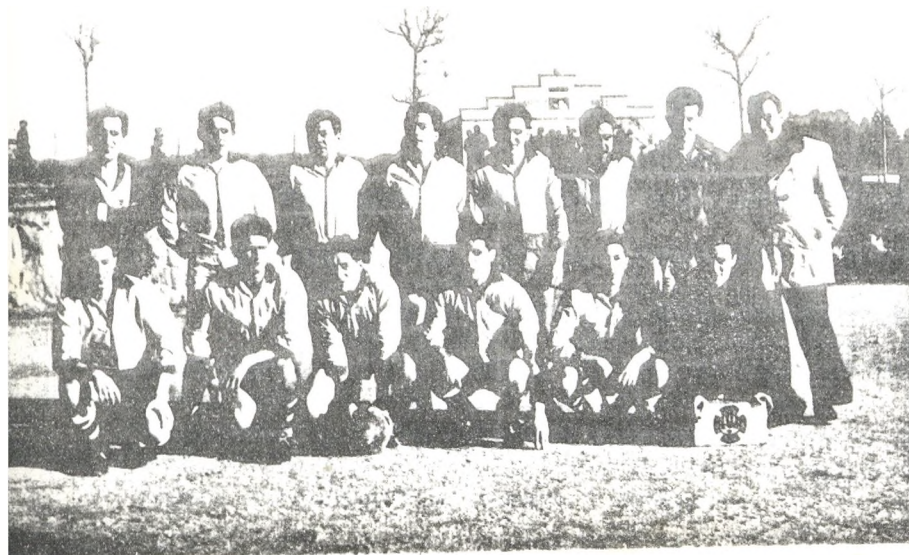
Hi ha una diferència molt important d'en Raset amb en Morera, ja que en Raset porta molts anys de vol dintre el futbol, i és un gran entrenador. Quant a en Morera és un entrenador que s'ha tret el carnet de nou i li falta molt per aprendre. Ara bé, l'equip va líder de la classificació i això demostra que pot ésser un gran entrenador.

4) Quin futur hi veieu per al C.E. Sant Hilari?

El futur del Sant Hilari, com a planter de jugadors, el veig inmillorable; però econòmicament, degut a la crisi actual, el veig desastrós. Cal resaltar que es cuida la cantera, i que els equips inferiors marxen molt bé. Això ens alegra a tots.

Josep Pla i Solà

(ex-president futbol)

l'ex-president

El C.E. ST. Hilari, anys enrera

el capità

Uns dies em varen donar per escrit unes preguntes relacionades amb el futbol per a veure si les volia contestar com a capità del C.E. Sant Hilari.

Després d'haver-les llegit vaig arribar a la conclusió: no hem de fer una polèmica a l'entorn on no hi és.

Considero que hauria estat molt fàcil dir quatre coses i ja està!. No ho crec oportú així ho manifesto. O és que ja estem tips de les coses futboleres enguany vagin bé?. Les preguntes tenen quelcom de tendència a donar peu a moltes interpretacions que podrien portar a divergències dins la "família canària" i això no és convenient en els moments actuals.

Ja com a capità, són solament com a membre d'un equip que lluita per aconseguir la fita, que encara no té, l'ascens, penso que ara és moment d'unitat, d'esforç comú i no de crear unes polèmiques (?) entorn a la junta, i uns jugadors que cada diumenge lluiten per retornar al C.E. Sant Hilari al nivell que es mereix.

Per determinades persones vulguin veure-hi una controvèrsia al seu entorn, ho respecto, però n'hen de prescindir i procurar tirar nostre estimat club endavant.

És que el poble encara no està escarmentat de les tendències i capelletes?)

Angel Serradesanferm i Valls

(capità)

el president

1.- L'èxit assolit aquesta temporada contrasta notablement amb el fracàs de l'anterior, és potser el canvi de categoria la causa principal d'aquesta diferència?

Sens dubte que és un factor, però, n'hi han d'altres tan importants com aquest, com uns arbitratges escollits i el fet psicològic d'anar davanter de la primera jornada, gran harmonia entre els jugadors, junta i entrenador, el suport en tot instant de l'afecionat, i tants d'altres que tot i que són menys importants han influït.

2.- El treball de l'actual junta i entrenador, han fet líder el St. Hilari, ha estat simplement això, o creieu que ha influït el treball d'altres juntes anteriors?

El treball, la il·lusió, la bona voluntat de l'entrenador, junta i jugadors actuals és important, però, creiem que cal considerar en un mateix grau els d'entrenadors, juntes i jugadors de temporades passades.

3.- Quines diferències hi veieu entre l'actual entrenador (Jordi Morera) o l'anterior (Joaquim Raset)?

El que preten en Jordi Morera crec que no és res més que el que pretenia en Joaquim Raset, treballar i portar el St. Hilari com més lluny millor. El que considero és que ambdós s'han esforçat, i per això no cal establir comparacions entre dues persones que han lluitat per portar el St. Hilari a dalt de tot.

4.- Quin futur veieu per al C.E. St. Hilari?

Com a futur més immediat cal considerar la possibilitat cada vegada més real de recuperar la categoria perduda. A un futur d'uns anys vista, crec que cal pensar en l'esforç i en el treball que s'està portant a terme en les categories inferiors, cal remarcar el treball d'uns joves en pujar jugadors fent una política de cantera, així cal pensar en els juvenils, infantils i alevins que un dia no molt llunyà puguin anar engrossant les files del C. E. St. Hilari.

F. COLOMER

President del C.E. St. Hilari

LA AGRICULTURA Y EL PARO

⑥

La "Taula Rodona", de la que da cuenta el nº 2 de "TERRA", tocó un problema de gran importancia para la vida del país. No obstante, no rompe el velo de lo que exige la agricultura para que dé riqueza, empleo y no contamine. Se debería convocar otra "Taula Rodona" de análisis y de ampliación del tema en que desbordará el marco de la especulación personal de la empresa, y de la visión amorosa de los defensores de la ecología.

Unos y otros deben encontrar su cuenta si se hace una planificación básica y real, no perdiendo nunca de vista lo que es Sant Hilari como punto turístico, ni tampoco olvidar que el trabajador debe vivir. Hay para él si se revalorizan los bosques y la tierra, que una política intencionada ha hecho que quedara el abandono.

En esta "Taula Rodona" deberían participar todas las entidades que directa o indirectamente le afecta el desarrollo y la riqueza agrícola, como son: los agricultores, los propietarios de las fincas, la banca, los sindicatos, las asociaciones ecológicas... etc. y el ayuntamiento (no estuvo a su altura al no tomar parte a la precedente) y con las puertas abiertas y derecho a palabra a todo vecino que le interesara el tema.

ORIENTACION Y TECNICA

La experiencia de los pueblos agrícolas de avanzada, nos demuestran que según país, medios, capacidad y topografía se debe orientar y aplicar una técnica diferente. La agricultura extensiva no se pueda aplicar en las Guillerías, y menos la monocultivo. Lo que quiere decir, que tampoco se pueda hacer, o no se debe hacer si hay responsabilidad, la explotación de la ganadería industrial, en Sant Hilari mucho menos si no se quiere desfigurar el paisaje y contaminar el sector.

Además, las últimas deducciones científicas demuestran la negación del monocultivo, a largo tiempo, por desequilibrar la biología natural de la tierra debido a las aportaciones masivas de química. En cuanto a la alternativa de cosechas, son un soporte a la constitución de elementos.

Esto no quiere decir que se debe volver al policultivo de antaño, la que se sembraba de todo para cosechar casi nada de cada cosa.

PER: TON "CARBONER"

UNA EXPERIENCIA

He sido agricultor de antaño y de hoy. Tenía veinticinco años cuando la invasión fascista me privó de trabajar en mi país. A los cincuenta y un año volví al oficio de agricultor en Francia. Era el "boom" del modernismo. Se copiaba el monocultivo americano y la industrialización científica de la ganadería. Solo el resultado económico contaba. Pero lo que se podía hacer en América, no quería decir que se podía hacer en Francia. Era el éxodo. La vida rural moría al empujar el agricultor por no poder competir en el mercado ante el trust agrícola.

El gobierno comprendió la ruina, y, para contrastar, dió créditos a largo plazo y muy favorables a todas las familias que querían modernizar la explotación, y en particular, a los hijos que deseaban continuar en la tierra, o jóvenes y grupos que querían crear una explotación agrícola. Además se puso en todos los municipios rurales unos maestros dedicados a la enseñanza de la agricultura, con un ciclo de conferencias periódicas por ingenieros agrónomos competentes para dialogar con el trabajador del campo. En pocos años cambió toda la fisonomía. Falta brazos para trabajar la tierra. Los españoles y portugueses fuimos la rueda de recambio. Los tractores roturaron los viejos prados y otras cascadas de tierras para transformarlos en una rotación de praderías artificiales, las cuales eran labradas cada cuatro años, cuyas tierras eran sembradas de cereales para consumo del ganado (Hecho el compuesto en la misma masía) y otras cosechas durante dos años, para luego ser otra vez sembradas de prados. Por lo cual, el ganado dobló y la cosecha triplicó.

Había nacido para las tierras de segundo orden la explotación agrícola, a la que yo llamaré "polivalente". Pues, se siembra de todo lo necesario para el consumo interno de la explotación como cosecha secundaria, y como producción de ingresos se especializa en dos ramas: el ganado y una fuerte cosecha orientada hacia la hortaliza, la fruta, patatas, etc...

CONCLUSION

¿Por qué no en Sant Hilari

Hay la tierra. Hay brazos que no tienen trabajo.

¿Es que somos diferentes de otros pueblos? ¿No eran antes los campos totalmente cultivados y ahora solamente lo son en una parte?

!Es querer solamente. La situación nos dice que debemos QUERER.

— LA NOVA CANÇÓ —

En els anys quaranta la llengua i cultura catalana no existeixen en forma oficial, i sembla que estàn condemnades a una ràpida extinció. Enx els anys cinquanta, ja es comença a bufar una mica, i és comencen a editar llibres en català, encara que molt pocs.

A finals dels anys cinquanta hi ha unes minoríes que veuen la necessitat de trobar un camí popular d'expressió per a la cultura catalana. Com a conseqüència d'aquesta necessitat i essent la cançó la forma d'expressió més popular, surgeix el primer moviment de cultura popular que ha arribat a totes les classes socials del nostre país. La Nova Cançó.

La Nova Cançó no és patrimoni de ningú, sinó que va sorgir de les inquietuts, les converses i les actuacions d'un grup de persones molt diverses, sensibilitzades davant els problemes que, tant llavors com durant tota la post. guerra tenia la cultura catalana en el seu lògic afany de desenvolupar-se amb una mínima normalitat pública.

En l'any 58 vàren aparèixer discs de cançó moderna interpretada en català gràcies al mestre Josep Casas Augé, va sortir un disc titulat " Hermanas Serrano cantan en catalán los éxitos internacionales ". Poc més tard va sortir un altre disc titulat " José Guardiola canta en catalán los éxitos internacionales ".

Lluís Serrahima publicà en el Gener

del 59 un article anomenat "Ens calen cançons d'ara "autèntic manifest fundacional de la nova cançó. De llavors ençà, és començan a publicar més discs en català, sempre sobre la forma d'èxits internacionals.

En el 59 en Font Sellabona començà a ésser conegut com el "Trovador de Catalunya" en difusions radiofòniques a Radio Barcelona. Aquestes difusions tenen un gran èxit i el fet més important és que Catalunya ha trobat la seva cançó després de més de 20 anys de silenci obligat.

Amb Raimon comença una nova etapa.

Els dos primers diumenges del 61, es presenten en el Centre Comarcal Lleidatà de Barcelona, les primeres actuacions públiques de certe importància.

En el any 62 tenim ja la primera base de lo que serà la nova cançó, en aquest any es comencen a fer les primeres actuacions públiques dels Setze Jutges (M. Porter, Josep Mª Espinàs, R. Margarit, D. Abellà i Francesc Pi de la Serra). Aquests elements comencen a tenir contactes amb un jove valencià: Ramon Pelerejo i Sanchis, conegut per Raimon. Actua per primera vegada a Barcelona a la nit de Santa Llúcia i obté un èxit fabulós. A partir d'aquest moment, la Nova Cançó començà una nova etapa. Els dies 20, 21, 22 de setembre de 1.963 es celebrà a Barcelona el "Festival de la Canción del Mediterraneo", hi participen dues cançons del Estat Espanyol, "Paz" i "Se'n va anar" una en castellà i l'altra en català.

Josep Maria, Miquel Angel y Toni, doce años tocando las mismas teclas

Va guanyar "Sé'n va anar" interpretada per Raimon i Salomé. Això significà molt més que guanyar el Festival. Això va fer possible que tot l'estat espanyol s'assabantés del moviment cultural català. És significatiu que Catalunya no era un poble en el que els seus homes tan sols feien el que s'els deia, sinó feien el que creien millor per la cultura catalana.

Quan la creixença del moviment era ja més evident, es començaren a incorporar noves veus com les de Nuria Feliu, els Xerracs, els 42, etc.. Cada dia es feien més actuacions i festivals, la nova cançó era un moviment cultural que es feia incontrolable pels governants. Per tal d'intentar una atenuació d'aquesta creixença varen començar a sorgir els problemes burocràtics i administratius que tots coneixem. Així s'aconseguí que les actuacions siguessin menys nombroses que les que el poble i els propis cantants desitjaren.

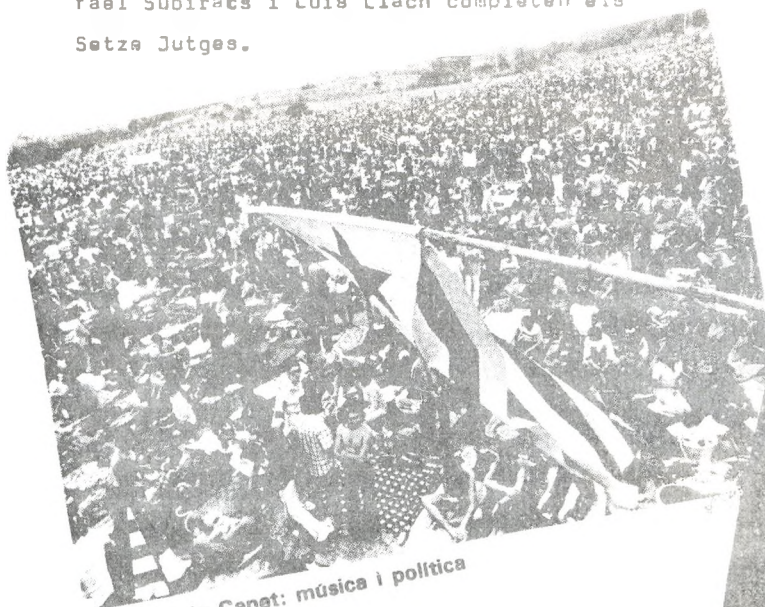
El 12-IX-64 Raimon cantà a TVE. Entre les cançons hi havia "Al vent" i "Diguem no". "Injú no entén com TVE perquè final la pota d'aquesta manera (tots coneixem "Diguem no"). A l'any 65 és l'any de màxima representació de la nova canço. Hom diu que hi havia gairebé un miler de cantants. Aquest any entrà a formar part dels Setze Jutges un nou element, el número dotze: Joan Manel Serrat.

A principis del 67, ~~MP~~ del Mar Bonet, Rafael Subirats i Luis Llach completen els Setze Jutges.

A l'Eurovisió es prohibeix el català

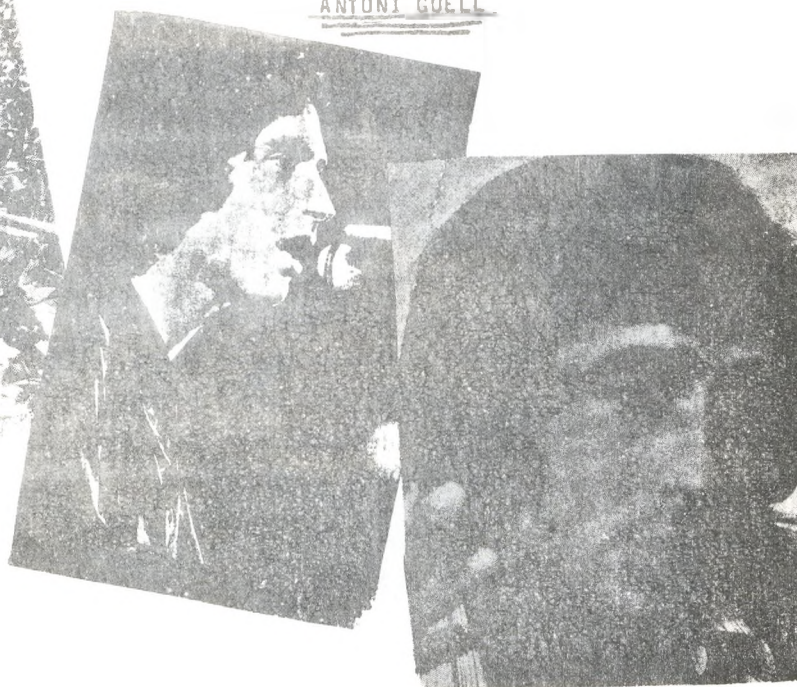
L'any 67 es donà la "bomba Serrat" amb "cançó de matibada", que fou considerat com el successor de "el niño", en Raphael. El 16 de gener del 68, TVE donà la notícia de que en Serrat havia estat elegit per representar a TVE a l'Eurovisió. El 25 de març, en Serrat anuncià que no representaria a TVE sinó cantava en català. Serrat fou substituït, tot deixant d'apareixer a TVE fins el març del 74.

A l'any 69, eren varis els cantants que també cantaven en castellà. Aquest any fou definit per Orifloma com "l'any de la dissonància". Era molta la gent que considerava que la nova cançó ja no tenia sentit, donat que els temps havien canviat. Però crec que la crisi del 69 fou senzillament el final lògic que tenia que arribar la nova cançó: una definició pública dels interessos individuals de cada element. Vull dir, que la nova cançó sorgí com una necessitat de poder parlar al poble amb la nostra llengua, tots els qui integren aquest moviment, mantindrem aquest únic interès comú fins al voltant del 69. A partir d'aquest moment hi ha elements que creuen que lo important no és com es parla, sinó el que es diu (Serrat, Motta, Feliu, etc...). D'altres varen fer seves les paraules de Salvador Espriu "ens mantindrem fidels per sempre més al servei d'aquest poble". Entre ells Llach, Raimon, Pi de la Serra, etc. Això ens diu que la nova cançó no ha mort i que no ho farà en molts anys.

Sis hores de Canet: música i política

ANTONI GOELL

Efectivament, en el col·legi Montsoliu hi ha problemes, i aquests són molt greus. Aquets problemes es redueixen únicament i exclusivament a un : la manca de diners.

Nosaltres, els estudiants en començar el present curs anàvem contents perquè vàiem que les quotes s'havien reduït considerablement (2.000ptes més el 27% d'augment del cost de la vida d'aquest any) i perquè sabíem que hi trobaríem un bon professorat.

La cosa almenys per nosaltres, va funcionar bé fins que vàrem arribar al mes de Desembre. Fins aleshores tant sols s'havien sentit rumors, en principi poc insistents, però que varen esclatar en la reunió de la Junta de Pares d'aquest mes. Allí es va plantejar el rumor del possible tancament del col·legi el qual va ser rotundament negat, admetent, però, que hi havien sèries dificultats econòmiques.

L'endemà, un estudiant que s'havia assabentat de la situació prèviament, i partint de bases ben informades, esvalotà el "galliner" o millor dit, els demés estudiants, explicant la situació real del C.L.A.

Ja era, i continua essent, difícil. El problema ve ja d'anys enrera i el Maig passat es va començar el camí cap una solució definitiva. Amb aquest motiu es demanen 4 professors al Ministeri, és a dir, que l'estat es faci càrrec de les despeses de 4 mestres. Aquets professors són otorgats, de forma verbal, pel delegat del Ministeri a Girona. Amb base a això redueixen les quotes del curs vinent; és fa campanya pels diferents pobles per recollir matrícules d'inscripció, i el municipi d'Arbúcies acorda fer-se càrrec del manteniment del centre més despeses de la Seguretat Social. Però dels quatre professors pagats pel Ministeri es passa a dos, i de dos a cap!!! Malgrat tot, el delegat a Girona, potser pressionat per la Junta de Pares, l'Ajuntament d'Arbúcies i personalitats polítiques a les que s'havia acudit, afirma que pel Gener el problema restarà solucionat. Algú diu: "Amb aquesta gent no hi confieu"; i es mouen per altres costats: s'acudeixen a la Diputació i s'aconsegueixen 1.800.000ptes. quasi la mitat del dèficit calculat a partir de Gener (3.600.000 ptes). El present curs es solucionarà, doncs, amb l'augment de 1.000 ptes a les quotes mensuals i l'ajuda de la Diputació.

De cara a l'any vinent hi ha moltes possibilitats de que per part del Ministeri es dongui una subvenció molt quantiosa o que es faci càrrec de tots els professors, o fins i tot, que el C.L.A. Montsoliu es converteixi en Institut Nacional. Sigui com sigui, tant estudiants com professors, com la Junta de Pares, espera i desitja solucionar el problema, abans de Maig del present any; més tenint en compte que tenim a la vora l'Institut "gratuit" de Sant Celoni, que per cert, surt més car encara ara amb les actuals quotes.

estem segurs que ho aconseguirem!!!

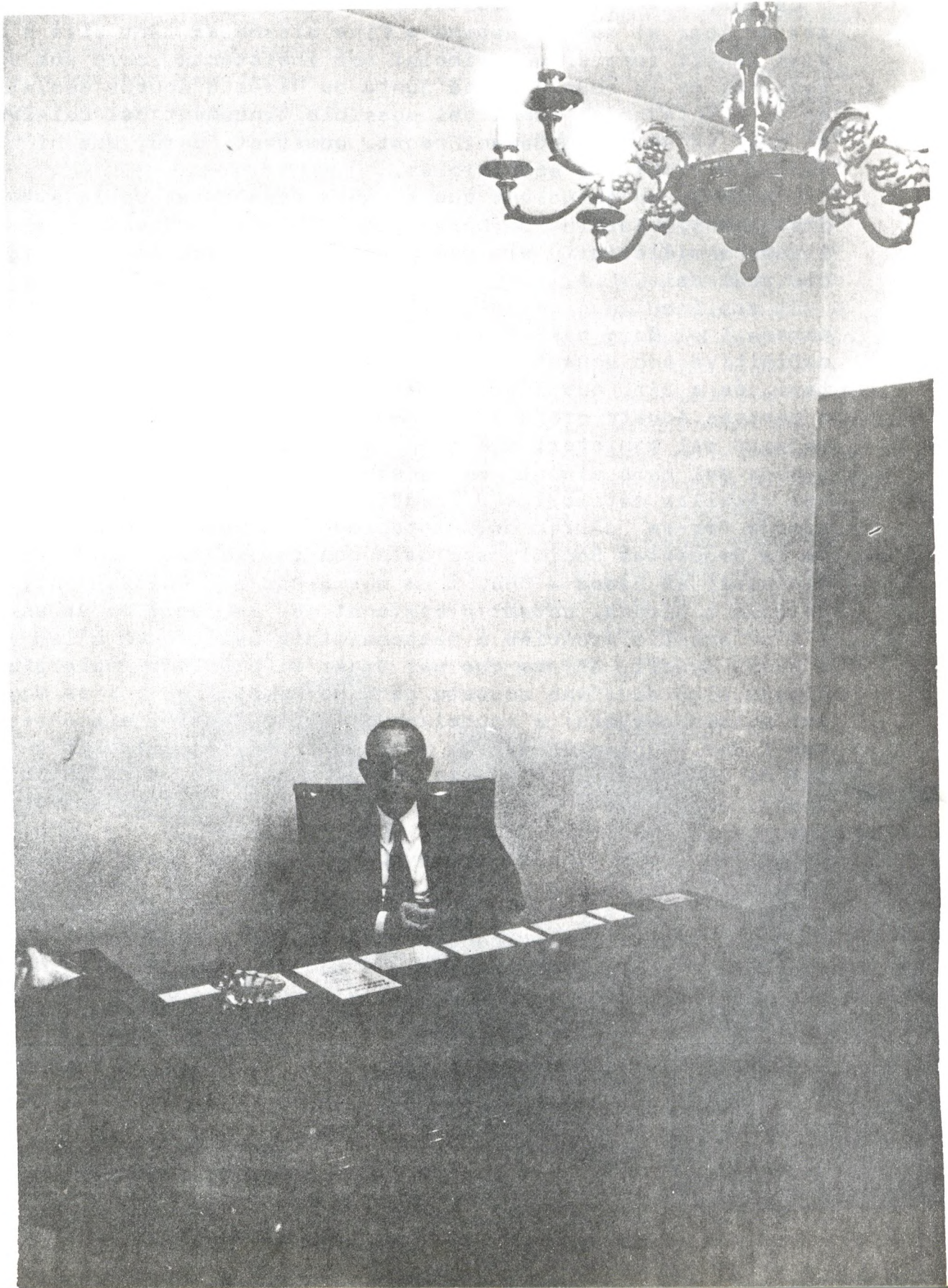
Xavi Pujol
3 B.U.P. Arbúcies

PERSONATGES de la nostra TERRA¹⁰

avui

SALVADOR

E
S
P
R
I
U

Quan la llum pujada des del
 fons del mar/
 a llevant comença just a
 tremolar,/

he mirat aquesta terra,
 he mirat aquesta terra.

Quan per la muntanya que
 tanca el ponent/
 el falcó s'endua la claror
 del cel,/

he mirat aquesta terra,
 he mirat aquesta terra.

Mentre bleixa l'aire malalt
 de la nit/
 si boques de fosca fressen
 als camins,/

he mirat aquesta terra,
 he mirat aquesta terra.

Quan la pluja porta l'olor
 de la pols/
 de les fulles aspres dels
 llunyans alocs,/

he mirat aquesta terra,
 he mirat aquesta terra.

Quan el vent es parla en
 la solitud/
 dels meus morts que riuen
 d'estar sempre junts,/

he mirat aquesta terra,
 he mirat aquesta terra.

Mentre m'envelleixo en el
 llarg esforç/
 de passar la rella damunt
 dels records,/

he mirat aquesta terra,
 he mirat aquesta terra.

Quan l'estiu ajaça per tot
 l'adormit/
 camp l'ample silenci que
 estenen els grills,/

he mirat aquesta terra,
 he mirat aquesta terra.

Mentre comprenien savis
 dits de cec/
 com l'hivern despulla la
 son dels sarments,/

he mirat aquesta terra,
 he mirat aquesta terra.

Quan la de bocada torça

Salvador Espriu, neix el 10 de juliol de 1913 a Sta. Coloma de Farners. Al cap de dos anys, el seu pare Francesc Espriu (notari), es trasllada a Barcelona, juntament amb tota la seva família. Salvador Espriu alterna la seva infantesa entre Barcelona i Arenys (Sinera) d'on és oriunda la seva família.

De petit una enfermetat el fa està durant 3 anys (9-13) al llit, aquest temps seria vital per ell, ja que va llegir quasi tota la biblioteca familiar.

Als 15 anys publica el seu primer llibre "Israel", (en castellà), als 17 anys inicia els estudis universitaris, i als 18 anys publica "Dr. Rip", als 19 "laia", als 21 anys "Aspectes", als 22 "Ariadna al laberint Grotesc" i "Miratge a Citera", aquest mateix any (1935), es llicenciaria en Dret.

Quan tenia 23 anys (1936), esclata la guerra, Espriu es posa al costat de la República. Durant la guerra Espriu publica "Antigona" (1939), obra feta en 8 dies, i tres setmanes abans d'acabar la guerra, (el llibre va estar prohibit fins l'any 1955, i es representa en teatre el 58, un dia i prou, .. i gràcies).

Durant 1938 publica "Letizia", "Fedra" i "Petites proses blanques".

Acabada la guerra, es prohibeix el català, Espriu continua treballant, en silenci, i l'any 1943 col·laborant amb Enrie Bagué publica "Iniciación a la Història Universal" (en castellà), l'any 1946 surt una edició clandestina "Cementiri a Sinera", que ve a representar un cant d'infinita tristesa davant la realitat seva i la del seu poble.

En 1948 és "Primera història d'Ester", en el 49 "Les cançons d'Ariadna", li continuarien "Mariàngela, l'herbolària", "Tres sureres" en el 52 "Anys d'aprenentatge", "Obra lírica" "Cementiri de Sinera", en el 54 "El caminant el mur", en el 1955 "Final del laberint", en aquest volum publica la tercera part de "Les Hores", obra que havia començat l'any 1934.

En el 1957 publica "Evocació Rosselló-Portcel" i altres notes", En el 1960 és "La pell de brau", que tal com diu ell és un llibre obert a l'esperança a la gent honesta i al jovent.

En 1963 publica "Obra Poètica" i "Llibre de Sinera". Al 1966 es publica "Ronda e mort".

quests vaixells cecs".

En 1968, "Aproximació, tal vegada el·líptica, a l'art de Pla Narbona", també "Obra Poètica", tom I^o. En 1969, publica una altra versió de "Antígona", també "Tarot per a algun titella del teatre d'Alfaranja".

En el 1970, és presentada la seva candidatura al Premi Nobel, per altra part rep el "Premio Montaigne 1971".

"Setmana Santa", apareix al 1971. Després, Salvador Espriu es dedicà a recompondre i arreglar poemes ja publicats.

Actualment és candidat per l'obtenció del Premi Nobel de Literatura 1980.

Nota: Totes aquestes dades, estan extretes d'alguns llibres, apunts, etc..., segurament faltaria algun llibre, però el que tracto és de donar una visió molt general de l'obra de Salvador Espriu.

Salvador ESPRIU, 66 anys, cabells cap enrera, grans ulleres, amable, senzill, rigurós.

Fins i tot parlant amb ell, un s'adona de la seva precisió matemàtica en cada paraula, no deixa ni el més petit detall que pugui portar al dubte, i a vegades potser es fa difícil per a nosaltres, que no hem pogut aprendre bé encare, la nostra pròpia llengua, i hem d'anar de dret a cercar el diccionari. (que el mateix temps enriqueix el nostre vocabulari). No s'ha casat, perquè, segons ell "no he tingut temps, ni l'optimista coratge, o l'abnegada desesporació per a fer-ho".

Viu en un primer pis del Passeig de Gràcia, un pis gran, plé de mobles antics.

Actualment no està massa bé de salut, la qual cosa l'impedeix treballar a l'empresa d'assegurances dirigida pel seu germà Josep Espriu.

Segons Raimon, l'Espriu és "la senzillesa de la sabiduria".

ENTREVISTA:

1^a/ En què està treballant últimament?
Preparo el segon volum de la meua "Obra Completa", dedicat a la pròpia narrativa.

2^a/ Econòmicament, pot viure de la seva producció literària ?

No, en absolut, ni remotament. És més, no hà compto.

3^a/ Es diu que detesta els premis literaris, els homenatges, les confidències dels amics, la vida de relació, ..., això es pot interpretar potser com un aïllament de cara a l'exterior ? Per què ?

És una actitud motivada per causes tan velles com complexes, tan reflexives com de manera de ser.

4^a/ Vostè ha tingut una incidència política forta als anys de dictadura, (els seus poemes cantats per Raimon, el que va representar el seu 20 Llibre "La pell de brau", les seves declaracions a la premsa, ...). Pot dir que està satisfet d'on hem arribat ?

Ens consideraven morts. Ara veuen que vivim. Satisfet? Aquesta paraula no figura al meu diccionari.

5^a/ Com es defineix davant l'actual situació del nostre país, Catalunya ?

Caut, amatent, objectiu (si això és possible), no gens sentimental. Les hores són molt difícils. No tenim ni ens donaran diners.

6^a/ Què diria als joves de la nostra terra, després de tots els esdeveniments dels darrers cinc anys ?

Que treballin, que no es descoratgin mai, que mirin d'aconseguir el que ens ha estat desfès, a nosaltres, els vells.

7^a/ Ens podria dir què significa per a vostè:

POESIA: Vet aquí que no ho sé. "Poesia" es pot dir d'innombrables maneres.

AMOR. Lliurar-se sense mesquinesa ni egoisme als altres.

FELICITAT: Equival potser a una autèntica abnegació.

POLÍTICA: Com s'ha dit tant, l'art de realitzar en el camp que li correspon, allò que és, en cada moment, possible.

MORT: Suposo i espero que un definitiu repòs. Tothom el mereix.

RAIMON: L'estimo com un fill. No n'he tingut

cap.

ESTATUT-79: Només que una eina. No pas excel·lent, però tanmateix una eina. L'hem de fer servir tan bé com puguem.

NUCLEARS: Un horror, tal vegada inevitable.

ST. HILARI SACALM: Seriosament, una meravella. Almenys en el meu record. I també segons el meu instint, que crec que no s'enganya.

LI DEIXEM L'ESPAI OBERT PER SI TE ALGUNA COSA MÉS A DIR.

La salutació que al començament em demanaven. Sincera, cordial, oberta. Desitjo a tots els qui tenen la sort de viure a St. Hilari Sacalm, i a tots els qui hi tenen les seves arrels i el seu envejable recer, tot el millor del món, ara i sempre. I un gran èxit, a més, per als benemèrits realitzadors de "TERRA", una publicació i un dur treball que ha de ser alpreu que calgui, mantingut, sostingut, comprès, ajudat, aplaudit: en totes les accepcions i circumstàncies correspost de debò.

Salvador Espriu

Barcelona, divuit de gener de mil nou-cents vuitanta.

per Xavier Clos J.

Fotografia de Pau Barceló

Volia continuar la meua col·laboració amb els diàlegs dels tres avis, amb l'evident intenció de denunciar un cert esperit "provinciano" que molta gent, massa, té, supervalorant tot el que és estranger, a l'hora que menysprea tot allò que ens és propi.

El canvi ha estat provocat per unes converses, quasi bé disputes, amb uns joves estudiants, al voltant d'uns textos escrits en català. En la seva opinió és que el llenguatge escrit és enfarragós, que no correspon a la realitat lingüística d'avui.

Evidentment, els nois tenen raó, però s'obliden que és una realitat, més o menys estesa a tots els idiomes existents al món, i que a Catalunya pels motius que tots coneixem, és molt més evident. També s'obliden que en el llenguatge de cada dia, amb un grapat de paraules, ja en tenim prou per entendre's que s'usen molts barbarismes, i que per molts indrets, els problemes lingüístics es solventen amb l'ús i abús del verb "fotre". Aquests joves estudiants porten deu o dotze anys treballant sobre textos escrits en castellà, i si bé escriuen amb molta correcció en català, al l'hora de llegir en el nostre idioma, la pobresa, els barbarismes introduïts en el llenguatge quotidià fan possible que el català escrit, per senzill que sigui, els hi sigui costós de comprendre. Si afegim que els plans d'estudi estan sobrecarregats, tant que no els queda temps material per dedicar-lo a la lectura, ni d'obres d'autors catalans ni castellans, queda clar que trobin el llenguatge escrit antiquat, no perquè realment ho sigui, però sí la pobresa del lèxic usual.

Això passa amb la joventut que estudia. Els que no estudien? Potser aquest llegeixen més, però el seu sostre literari normalment no sobrepassa de la lectura de revistes amb senyores conilles, de novel·letes de l'Oest nordamericà o bé d'aquesta mena de pornografia mental que són les novel·les "rosa" que avui són més aviat "verdes". Cal remarcar que entre els joves, no estudiants hi ha una minoria que s'està fent una cultu-

ra amb lectures molt més qualificades, si bé ho fan en llengua castellana.

D'aquesta situació se'n deriven les crisis dels diaris en català, de les revistes i de les edicions d'obres literàries, forçosament cares degut al seu curt tiratge.

Si afegim el provocat desconeixement de la nostra literatura, del nostre fet cultural reduït a unes minories heroiques el seu coneixement, hem d'admetre que és de primordial necessitat una campanya divulgadora de la nostra cultura, que no és petita ni insignificant, tot el contrari, extensa i molt important. Per aquest motiu han tractat de silenciar-la, de minimitzar-la, de reduir-la a una curiositat local.

Hem de sòttir al pas d'aquesta campanya iniciada fa prop de mig segle divulgar entre el poble els nostres valors, que no són únicament literaris, que cobreixen tots els aspectes, tots els sectors de la cultura d'un poble, amb figures senyeres de categoria universal.

No és triomfalisme històric el que ens mou a fer unes afirmacions tan categòriques, és un fet real que hem viscut i que estem vivint no d'una llunyana edat mitjana, sino d'uns temps propers, dels quals els avis d'avui en són la generació sobrevivent.

Des del dia en que en Bonaventura Carles Aribau va escriure la "Oda a la patria" fins les darreries dels anys trenta, i després malgrat tot i tothom des de l'exili interior difícil i perillós, i des de l'exili exterior amb moltes més facilitats i molta llibertat aquesta petita nació que tant estimem i que es diu Catalunya, ha donat al món, no unes personalitats aïllades, sino tota una gegantina constel·lació de personalitats que cobreixentots els camps del fet cultural d'un poble: Ací hem d'explicar una anècdota, en l'esborrany del present escrit, portat per l'entusiasme i refiant-me de la memòria, afegeia una llarga llista de poetes, novel·listes, dramaturgs, músics, pintors, escriptors, arqueòlegs, filòlegs, actors, actrius, científics... i fins itot cantautors!! Gairebé un parell de folis i només era una breu recopilació!! Al final, quan ja em fregava les mans, satisfet del treball realitzat... la sang se'm glaça a les venes... noma tan il·lustres com el pintor Josep Me Sert i l'escriptor Frederic Marqués, el poeta Ventura i Gassol, i el també poeta, dramaturg i literat Josep Me Segarra, no hi estaven presents i ja no tenia espai on col·locarlos... tan llarga era la llista, que demés, cronològicament era un autèntic caos: Per tant he refet el present escrit, suprimint la llista dels homes i dones part visible de la nostra cultura, per la qual Catalunya és coneguda i respectada arreu del món.

He dit que era la part visible, i és cert com ho és que hi ha una part invisible, anònima, que són les arrels del nostre arbre cultural. I aquestes arrels són el poble català que amb tenaç tossuderia ha mantingut la flame de l'idioma, malgrat totes les traves, totes les prohibicions, No ho ha fet ni malament, ni bé, simplement com ha pogut i amb gran fidelitat a la qual, els nostres intel·lectuals tenen el deure de correspondre, com de fet ho fan.

La cultura Catalana és popular de soca arrel, no és un producte d'unes minories intel·lectuals, és la voluntat d'un poble que sap superar dia darrera dia les més greus dificultats, amb fe i visió de futur. Aquesta mateixa revista local, Terra, n'és un clar exponent del que diem, i no és un cas aïllat, per arreu de la nostra geografia,

cada dia en neixen de noves, i no pas de la mà de la intel·lectualitat, sino de les més sanes arrels del nostre poble, d'una joventut, que avui, a l'any 80, com als anys 30 com en temps d'en Verdaguer i d'en Maragall i abanç, en els inicis de la Renaixença, i a l'endemà del trist Onze de Setembre del 1714, volen fer de Catalunya una nació lliure, culta i rica on tothom s'hi trobi bé, a gust i a satisfacció per a propis i forans.

La cultura Catalana, no és ni teva ni meva ni de dretes ni d'esquerres, és de tot el poble català. I ara cal posar-la al dia, no n'hi ha prou amb escriure i llegir en el nostre idioma, cal que totes les activitats es facin amb català.

Valorem justament que l'Ajuntament Hilarienc subvencioni classes de català a les escoles Nacionals, però no n'hi ha prou, es necessita més, cal que la nostra cultura, nascuda i mantinguda en el cor del poble, reverteixi en el seu origen, que la fidelitat del poble es vegi recompensada amb noves aportacions que l'enlairin a un nivell superior.

Cal divulgar la nostra història, a nivell escolar, a nivell popular, cal popularitzar la nostra poesia, la literatura, les arts... tot el conjunt que conforma el nostre fet cultural.

El nostre Municipi pot i té l'obligació de patronitzar unes JORNADES DE CULTURA CATALANA, però a nivell popular, senzill i fàcilment assimilable.

Els avis ho somniem, la joventut ho desitja, la mainada en té dret, i tots tenim l'obligació de que sigui una realitat.

En nom propi, dels nostres fills i principalment al Municipi de Sant Hilari Sacalm que s'esforci al màxim i que ben aviat tinguem el goig de viure les JORNADES DE CULTURA CATALANA A SANT HILARI SACALM.

L'ajuntament té la paraula.

Narcís Pujol de la Huerta

Febrer del 1980

Quant a futbol, hem de parlar dels 4 equips diferents que estan en competició. Del primer equip, podem dir que cada vegada sembla distanciar-se més i, si no s'altera aquesta línia, es pot quedar campió sense problemes i retornar a la 2ª Regional, categoria que, creiem, pertoca al nostre equip. Ja passant al futbol juvenil, podem dir que ha acabat la primera volta i el Sant Hilari està al quart lloc, i queda un partit aplaçat a jugar a casa amb el Sabat, han marcat en aquesta primera volta 36 gols i ens n'han marcat 21, han fet 16 punts a part del partit que resta jugar a casa, és curiós que no han empatat cap partit fins el moment; el passat diumenge dia 20 de Gener estava previst començar la 2ª volta, però la neu va fer aplaçar el partit Sant Hilari-Llagostera. El dia 27 de Gener varen jugar amb el Vilarroja i el 3 de Febrer a casa amb el Tossa, en aquests moments desconeixem els resultats. El dia 10 de Febrer els pertoca descansar, el 17 juguen a casa amb els Bons Aires (màxim aspirant al títol), el 24 amb el Riudelló. De no ser per haver perdut 2 partits a casa, en aquests moments els nostres juvenils anirien líders. Quant al futbol infantil, hem de dir que estan classificats per al mig després de la primera volta. En el primer partit de la 2ª volta varen guanyar a l'Arbucies per 2 gols a 3; cada vegada van a més i van millorant la classificació. Quant als alevins estan en el primer lloc i desitgem que el puguin anar mantenint.

J a passant a la PETANCA, podem dir que el passat diumenge dia 20 de Gener va començar un campionat Provincial, sistema lliga, que està integrat pels equips de Sabat, Cassà, Figueres, Breda i Sant Hilari. El campió i el sub-campió tindran que enfrontar-se al campió i sub-campió de Perpinyà.

Referent a l'ATLETISME, podem dir que hi ha 1 noi i una noia que han estat seleccionats per la federació Provincial per participar a la Fase de Sector dels Campionats d'ESPANYA que es disputaran els dies 2 i 3 de Febrer a Pamplona. Ens alegrem de la bona marxa d'aquest esport.

Quant al PING-PONG, en aquests moments no es juguen partides de Campionat, però ens diuen que esperen que més endavant el jovent respongui i es pugui tornar a prendre part en algun Campionat. Així ho desitgem.

Referent al TENIS, hem de dir que actualment no es juguen partides degudes al mal temps, però es fan gestions de cara a organitzar un Torneig entre tenistes d'Arbucies, Santa Coloma i Sant Hilari abans d'estiu. També al llarg d'aquest any es farà el possible per trobar un monitor que pugui ensenyar a la mainada.

Referent a les activitats del MOTO-CLUB; es pot dir que han organitzat el I Trial Sant Hilari que està previst es porti a terme el proper diumenge 17 de Febrer, es possible que intervinguin trialers Professionals (Manuel Soler, Joaquim Nebot, etc.). Aquesta és l'activitat més propera del Moto-Club, cada vegada compta amb més socis i es reuneixent semanalment.

Salvador Clos

CLASSES DE CATALÀ PER A ADULTS

Voldriem deixar constància a través de la Revista TERRA, que a Sant Hilari s'estan impartint classes de català per a adults tots els divendres de les 9,45 a les 10,45 de la nit, que són impartides per Mossen Ramón.

Tothom està invitat i desitjaríem que hi anés força gent, tant joves com grans, ja que creiem és una bona oportunitat per aprendre correctament el CATALÀ.

CONTINUACIÓ DEL REPÀS

ESPORTIU DEL MES

La causa de poner este título a mi escrito, es porque creo que al Sr. Salvador Clos se le olvidó en el "tintero" el comentario de varios deportes en su escrito presentado por la revista Terra, el pasado mes de Enero, y como me veo capacitado para exponer las actividades llevadas a cabo por la sección atlética, me he lanzado a escribir estas líneas, con la esperanza de que en próximos repasos deportivos no se le olvide: ni el atletismo, ni la caza (tan de moda ultimamente), ni ningún otro deporte.

Aprovechando la ocasión les diré que la sección atlética cuenta con 123 fichas de atletas activos, repartidos entre 11 categorías, y que las actividades de esta entidad no terminan con la celebración del Cross Regional, aquí en Sant Hilari, sino que durante la temporada de cross (noviembre-febrero), se participa en todas las pruebas puntuables y no, para el Campeonato Provincial, así también en los Campeonatos de Catalunya y Campeonatos de España (atletas seleccionados por la Federación Provincial). También se participa en los campeonatos y festivales que se celebran al aire libre sobre pista (marzo-octubre), descansando la mayoría de los atletas durante el período julio-agosto; realizándose un total de 25 a 30 desplazamientos.

Durante el mes de Diciembre se participó en el Cross de Flassà, corriendo 43 de nuestros Atletas, el domingo siguiente se fue a Bellcaire donde acudieron 36 atletas, el día 16 nos trasladamos al Cross Internacional de Granollers inscribiendo un total de 51 atletas, suspendiéndose el Cross de La Fosca programado para el día 23. En todas las competiciones se lograron buenas clasificaciones, prueba de ello son las medallas conseguidas por nuestras atletas.

Durante este mes nos trasladaremos a Torroella de Montgrí el día 20 y a Besalú el próximo domingo, donde se celebrarán los Campeonatos Provinciales.

Secretario de la sección Atlética
Jaume Parareda Campmajo

EL SENADOR "FERRER"

CLARIFICA

18

He llegit en el número 1, de Terra, la denúncia feta per Carles Juvaneny, titulada "Mines d'OSOR, Cementiri Radioactiu?", i com que també igual que l'articulista estava preocupat pel mateix tema, intentaré explicar tot allò que pugui donar més informació, amb caire verídica i real, sense hipòtesis ni afegits catastrofistes.

Pel dia 21 de novembre de 1979, se'ns havia convocat per una reunió informativa, a tots els membres de la Comissió d'Indústria, Comerç, i Turisme del Senat, a la qual assistiria el Ministre d'Indústria, i Energia, el Sr. Carlos Bustelo, amb l'única finalitat de tractar sobre el Pla Energètic Nacional (PEN). Els senadors que colíem presentar qüestions a debatre calia que formuléssim les preguntes amb set dies d'antelació, tal com preveu el Reglament, la qual cosa vaig fer, ja que m'interessaven tres preguntes, les quals sintèticament eten:

a).- Explotació en la major part dels municipis de Girona de mines d'urani.

b).- Transport per ferrocarrils dels residus radioactius des de Vandellós fins a França.

c).- Dedicació de les mines d'Osor, com a cementiri radioactiu. Naturalment vaig fer avinent al Ministre d'Indústria i l'Energia, que tots els gironins estàvem angoixats, i per altra banda intranquils per totes aquelles qüestions, i seria molt important que amb informació verídica, si podia, ho dissipé per tornar l'assossegament a totes les nostres comarques.

Sobre el tercer punt que és el que interessa en aquests moments, el Ministre va dir, que no existeix ni ha existit mai, cap pla o projecte, i ni tan sols intenció de dedicar cap de les mines de la zona d'Osor com a cementiri radioactiu.

La negativa va ser ferma, i total, i fins i tot va reconèixer, i justificar el perquè d'aquesta negativa tan categòrica.

Va dir, que els grups de prospecció de la Junta d'Energia Nuclear (JEN), varen realitzar prospecció radiològica a peu i autoportada de la zona d'Osor, feia uns 10 anys, i no havien obtingut cap resultat positiu, per quina raó havia estat abandonada la idea.

Continuà dient, tanmateix dels estudis geològics realitzats aleshores se'n dedueix que, donades les característiques geològiques de

la zona ,l'existència d'explotacions mineres no radioactives,etc. no és ni tan sols zona a considerar en l'Estudi d'Àrees favorables geològicament per al magatzament dels residus radioactius.

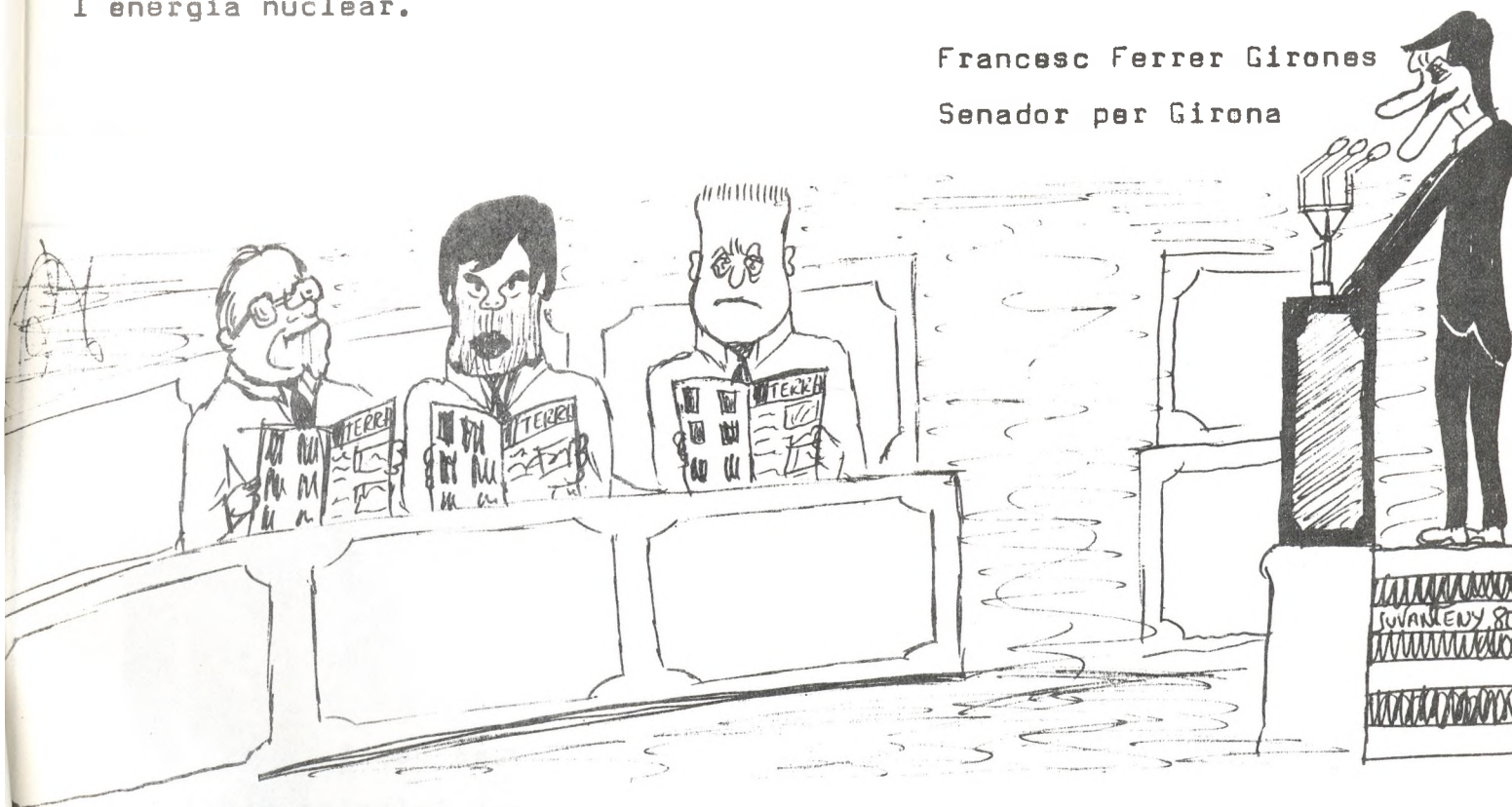
Fins i tot, per acabar de forma simpàtica, va dir que estéssim tranquils que podríem continuar anant a caçar rovellons sense cap perill.

Aquesta és la versió oficial,i per altra banda he de creure real sobre aquest tema, ja que el Ministre es va comprometre ell com a persona individual, però també com a Govern, i no cal dir en nom de l'Administració.

La prova d'això,és que en estar a la presidència, gairebé al costat del Ministre, vaig poder veure d'on llegia els informes que li havien preparat els funcionaris,i com es natural na parlava en raons polítiques, sinó basant-se en criteris estrictament tècnics.

He cregut oportú donar a conèixer aquest fet per a major informació, i per evitar malenteses sobre una qüestió tan important com és l'energia nuclear.

Francesc Ferrer Girones
Senador per Girona

NOTA

Els alumnes de 2º de Formació Professional de Sant Hilari us fan saber que el numero premiat de la rifa del 12 de Gener de 1980 ha estat el 645,i encara no ha sortit l 'afortunat.

Es prega que us mètreu els vostres numeros;si no en feu via ens fotarem el ví.

LA BIBLIOTECA "LA CAIXA" —
LES NOUETATS DEL MES

Llista de novetats: Mes Desembre 1979

- ALLENDE SALAZAR; J.M.-Coleccionismo de Soldados
- EHEVARRIA, J.M.-Coleccionismo de Armas Antiques
- FAHRANN;Willi.-El Niño y los Libros
- CALMET FONTANE,J.-Manual Práctico del Laboratorio Químico y Farmacéutico.
- PEREZ GOMEZ,A.-Cine Español 1951/1978
- ALMIRALL, Valentí.-Lo Catalanisme
- CASTELLET, J.M.-Antología General de la Poesía Catalana
- MUNTANER, Ramón.-Crónica I-II
- Gundry, Elisabeth.-El Libro de las Flores y las Plantas
- RIQUER, Martín de.-Historia de la Literatura Universal (4 Tomos)
- HUYGHE, René.-El Arte y el Mundo Moderno (2 Tomos)
- ROVIRA I VIRGILI.-Història de Catalunya (3 vols.)

DEMOGRAFIA

MES DE DESEMBRE 1.979

MORTS

- Jose Masnou Ribé
- Maria Rabionet Arimany

MES DE GENER 1.980

NAIXAMENTS

- 1-1-80 Sandra Puig Rotllant
- 11-1-80 Laura Aguilera Rosas
- 25-1-80 Sonia Beulas Boix

MORTS

- Jose Tarres Sauri
- Montserrat Teixeira Hidalgo
- Jordi Breix Puig
- Ana Sabates Sol
- Teresa Masmiquel Fradera
- Filomena Donadeu Matamalella
- Carme Guell Brun

ELS COMPTES de TERRA

Mes de Gener - nº 2 - TERRA ----- Tirada : 300 butlletins

DESPESES

Reduccions fotocopies : 300
Indústries Gràfiques
DURAN (350 cubertes): 5.967
Copisteria "Cran's"
(300 copies offset): 7.920
Altres : 395
14.582

Resum

INGRESOS 15.000
DESPESES 14.582
418
===

INGRESOS

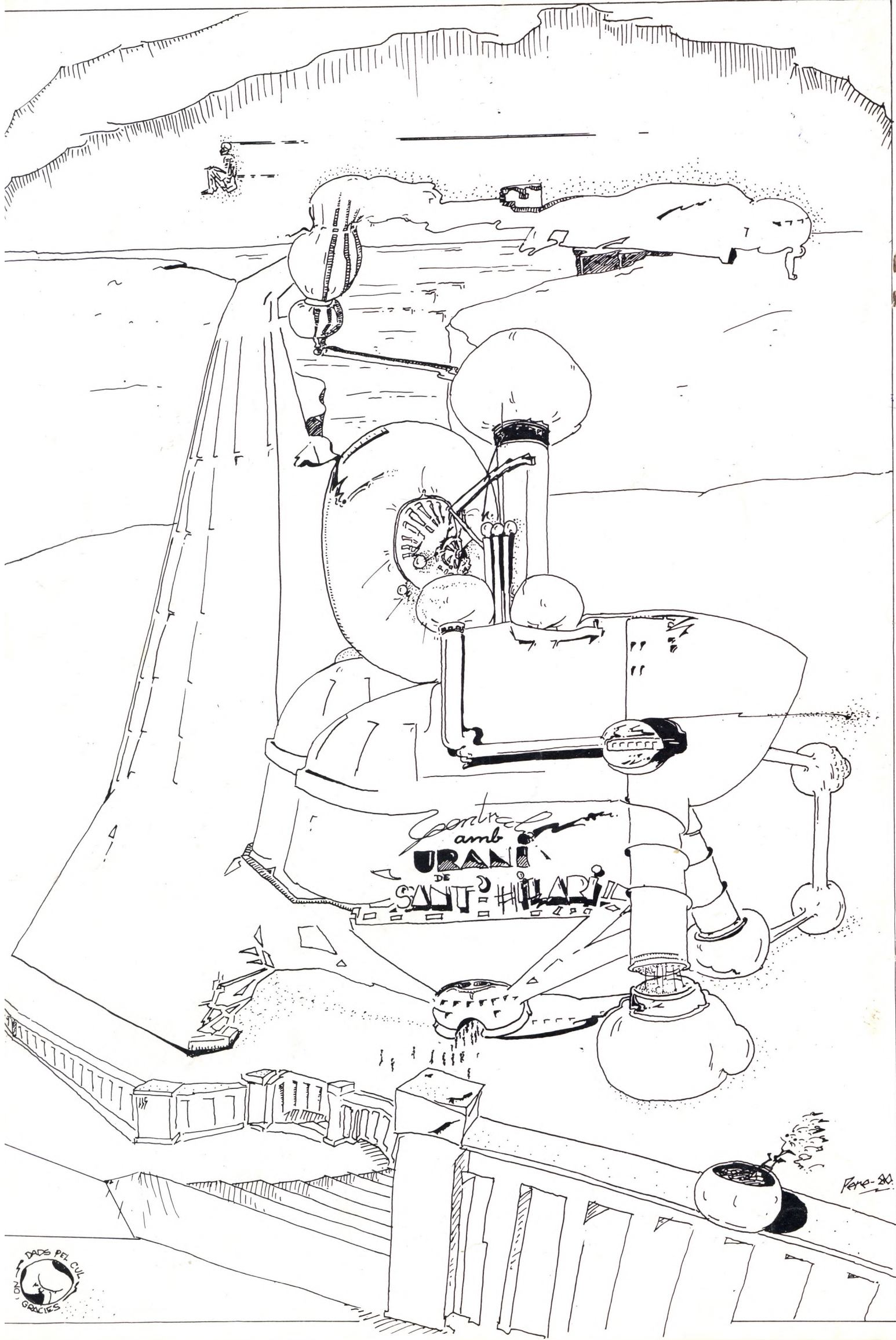
183 butlletins
(plaça Grabalosa) : 9.450
Llibreria DEZA
(butlletins 40) : 2.000
Bar CLUB
(40 butlletins) : 2.000
Bar Serrat
(8 butlletins) : 400
Pel carrer
(23 butlletins) : 1.150
15.000

FOTOS DE CALAIXERA

CONSTRUCCIÓ DE L'ERMITA DEL NEN JESÚS DE PRAGA

(Foto Amadeu)

Control amb
URANI
DE
SANT HILARI

Ferre-80

NO DONIS DADS PEL CUL
GRACIES